

פרשת שמות

שיחה של

הרב'י

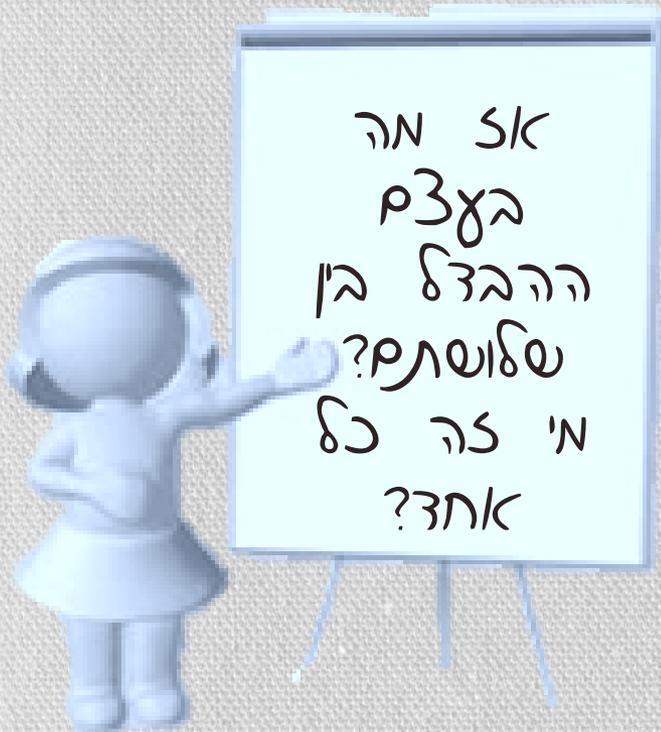
"וירכבם על החמור"
כאשר יצא משה רבנו,
בשליחות ה', ממדיין
למצרים, נאמר: "ויקח
משה את אשתו ואת בניו
וירכבם על

החמור". מפרש רש"י, בשם
חז"ל: "הוא החמור שחבש
אברהם לעקידת יצחק,
והוא שעתיד מלך המשיח
להיגלות עליו, שנאמר:
עני ורוכב על חמור".

אנו מבחינים בביטוי שונה
לגבי שימושו של החמור
אצל כל אחד משלושת
האישים: אצל אברהם
באמר:

"החמור שחבש אברהם";
אצל משה באמר: "וירכיבם
על החמור"; ואילו על
המשיח באמר, שהוא עתיד
"להיגלות עליו". הבדלים
אלה משקפים את תפקידם
המיוחד של אברהם, משה
והמשיח.

שלושת האישים הללו הם
פורצי-דרך מבחינת השלטת
מלכות ה' בעולם: אברהם
אבינו היה הראשון שהפיץ
את שם-ה' בעולם.
משה רבנו גאל את בני-
ישראל ממצרים והביאם
לקבלת התורה על הר-סיני.
המלך המשיח
עתיד להשלים את המלאכה
ולתקן את העולם כולו
במלכות ה'.

ההבדלים הללו מוצאים את ביטויים בחמור.
החמור מסמל את החומריות של העולם הגשמי,
שאותה יש לכבוש
ולזכך עד שהיא תהיה ראויה לגילוי האמת
האלוקית. השימוש ב'חמור' מבטא אפוא את
פעולתו המיוחדת של
כל אחד ואחד משלושת האישים הללו בזיכור
ה'חומר' והחומריות של העולם.

תפקידו של אברהם אבינו התבטא במלחמה נגד האלילות
ובשבירת החומריות של העולם, שהתנגדה לאמת
האלוקית. לכן נאמר בו "החמור שחבש אברהם" - שכן היה
עליו לחבוש אותו, להכניעו ולשבור את התנגדותו.
בימי משה רבנו התקדם המהלך שלב נוסף. הוא הוליך את
עם-ישראל למתן-התורה, שאזכר נעשה העולם הגשמי
כלי להשראת הקדושה. משה סלל את הדרך לקידושה של
הגשמיות,

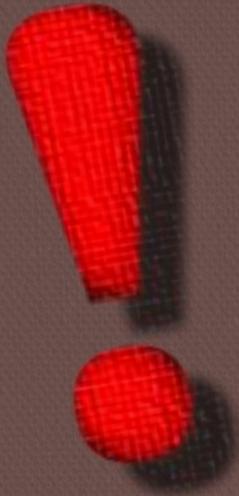
שהיא עצמה תוכל להתקדש

ולהיעשות כלילאור האמת האלוקית. לכן נאמר בו
"וירכיבם על החמור" - שכן אצלו ה'חומר' כבר נושא עליו
את הקדושה.

השלמות של העבודה הזאת תבוא
על-ידי המלך המשיח, שירומם את
החומריות עד שלא זו בלבד שלא
תתנגד

לאור הקדושה, אלא היא עצמה
תקרין את האמת האלוקית.
ה'חומר' עצמו יגלה אז את
הקב"ה. לכן השימוש

של המשיח בחמור הוא - "להיגלות
עליו", כלומר, ה'חמור' עצמו מגלה
את האלוקות.

זה ייחודו של המלך המשיח, שהוא מביא את
חומריות העולם עצמה לידי כך שתגלה את אור
הקדושה. לא

יהיה עוד צורך בשבירת החומריות ובמלחמה
עמה, אלא החומר עצמו יאיר ויגלה שהאמת של
כל המציאות

היא הקדושה. אז יתקיים הייעוד: "ומלאה הארץ
דעה את ה' כמים לים מכסים".